

50. sz. Egyezmény

a munkaerő-toborzás néhány különleges módjának szabályzásáról

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1936. június 4-én huszadik ülészakára ült össze,

Miután úgy határozott, hogy különböző javaslatokat fogad el a munkaerő-közvetítés néhány különleges módjának szabályzásáról - amely kérdés az ülésnapirendjének első pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat egy nemzetközi Egyezmény formájában adja közre,

a mai napon, 1936. június 20-án elfogadja az alábbi Egyezményt, mely a "Bennszülött munkások toborzásáról szóló 1936. évi Egyezmény" néven idézhető:

1. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet minden, a jelen Egyezményt ratifikáló tagállama ezennel vállalja, hogy az alábbi rendelkezések szerint szabályozza a bennszülött munkavállalók felvételét területének minden olyan részén, ahol ilyen jellegű munkaerő-közvetítés jelenleg működik, illetve ezután működni fog.

2. cikk

A jelen Egyezmény szempontjából-

(a) a "közvetítés" kifejezés minden olyan tevékenységet felölel, melyet azon céllal végeznek, hogy azon személyek munkaerejét, akik nem önmaguktól kínálják fel szolgáltatásukat a foglalkoztatás helyén vagy egy állami kivándorlási vagy munkaközvetítő hivatalban vagy egy munkaadói szervezet által működtetett és az illetékes hatóság által felügyelt hivatalban lekössék vagy mások rendelkezésére állítsák;

(b) a "bennszülött munkavállaló" olyan munkavállalót jelent, aki a szervezet tagországainak fennhatósága alatt álló terület helyi lakosságához tartozik vagy ahhoz asszimilálódott, illetve olyan munkavállalót, aki a szervezet tagországainak anyaországi területének helyi lakosságához tartozik vagy ahhoz asszimilálódott.

3. cikk

Ahol a körülmények ilyen intézkedés elfogadását kívánatosá teszik, a munkaerő-közvetítő vállalkozások alábbi fajtáit az illetékes hatóság kivonhatja a jelen Egyezmény hatálya alól, kivéve, ha olyan személyek vagy szövetségek kezében van, melyek professzionális munkaerő-közvetítéssel foglalkoznak:

(a) olyan munkaadók által vagy megbízásából üzemeltetett szervezet, mely egy meghatározott számú munkavállalónál nem foglalkoztat többet;

- (b) olyan szervezet, mely a foglalkoztatás helyétől számítva csak egy meghatározott távolságon belül tevékenykedik; és
- (c) olyan szervezetek, melyek személyi és házi cselédek, illetve nem-fizikai munkavállalók közvetítésével foglalkoznak.

4. cikk

Mielőtt bármely területre bármely olyan gazdaságfejlesztési programot hagyna jóvá, mely várhatóan munkaerő-közvetítést is szükségessé tesz, az illetékes hatóság foganatosítson olyan intézkedéseket, melyek gyakorlatban járhatók és szükségesek annak érdekében, hogy-

- (a) elkerüljék az érintett lakosságra a munkaadók által vagy nevükben gyakorolt nyomást a szükséges munkaerő megszerzése érdekében;
- (b) annak biztosítása érdekében, hogy, amennyire csak lehet, az érintett lakosság politikai és szociális szervezeteit és ezek megváltozott gazdasági körülményekhez való alkalmazkodási képességét ne veszélyeztesse a munkaerő kereslet; és
- (c) sikeresen kezeljék az ilyen fejlesztések minden lehetséges, az érintett lakosságra gyakorolt nem kívánatos hatását.

5. cikk

1. Mielőtt engedélyt adna munkaerő közvetítésére bármely területen, az illetékes hatóság fontolja meg, milyen hatásai lehetnek az érintett lakosság társadalmi életére annak, ha a felnőtt férfiakat kivonják soraikból, és különösképpen is fontolja meg az alábbiakat:

- (a) a népsűrűséget, annak növekvő, illetve csökkenő tendenciáját, illetve a felnőtt férfiak kivonásának valószínű hatásait a születési rátára;
- (b) a felnőtt férfiak kivonásának lehetséges hatásait az érintett lakosság egészségére, jólétére és fejlődésére, különösen is az ételmiszer járadék tekintetében;
- (c) a felnőtt férfiak kivonásának veszélyeit a családokra és a hely erkölcsiségére; és
- (d) a felnőtt férfiak kivonásának lehetséges hatásait az érintett lakosság társadalmi berendezkedésére.

2. Ahol a körülmények fényében egy ilyen intézkedés elfogadása gyakorlatban járható és szükséges, az illetékes hatóság, hogy az érintett lakosságot megvédje a felnőtt férfiak kivonásának bármely nem kívánatos következményétől, szabja meg bármely társadalmi egységben a közvetíthető felnőtt férfiak maximális számát oly módon, hogy az említett egységben maradt felnőtt férfiak száma ne essen egy, a felnőtt férfiaknak a nők és gyerekek százalékában meghatározott normál száma alá.

6. cikk

Nem felnőtt korú személyek nem vehetők fel. Az illetékes hatóság azonban megengedheti egy adott kornál idősebb nem felnőtt korúak szülei jóváhagyásával történő felvételét könnyű munkára, ha biztonságukat előírt biztonsági intézkedésekkel védik.

7. cikk

1. Egy családfő felvétele nem tekinthető bármely családtagja vele együtt történő felvételével.

2. Ahol a körülmények fényében egy ilyen intézkedés elfogadása gyakorlatban járható és kívánatos, ott az illetékes hatóság bátorítsa, hogy a felvett munkavállalókat családjaik kísérjék el, különösen is, ha mezőgazdasági vagy hasonló természetű, otthonaiktól távol végzendő munkára való közvetítésről, illetve egy adott időtartamot meghaladó távollétról van szó.

3. Hacsak az érintett személyek kifejezetten nem kérik, a felvett munkavállalók nem választhatók el feleségüktől és kiskorú gyerekeiktől, ha ezek engedélyt kaptak, hogy a foglalkoztatás helyszínére velük menjenek, és ott velük maradjanak.

4. Ellenkező értelmű, a munkavállalónak a felvétel helyéről való elindulása előtt kötött megállapodás híján, egy munkavállaló kísérésére adott felhatalmazás a munka teljes időtartamára való vele maradásra is felhatalmazásnak tekintendő.

8. cikk

Ahol a körülmények fényében egy ilyen intézkedés elfogadása gyakorlatban járható és kívánatos, ott az illetékes hatóság függővé teheti a közvetítés engedélyezését attól, hogy a felvett munkavállalók a foglalkoztatás helyén megfelelő etnikai körülmények között lesznek-e csoportosítva.

9. cikk

Állami tisztségviselők nem közvetíthetnek magánvállalkozás céljaira, sem közvetlenül, sem közvetve, kivéve, ha a munkavállalók közvetítése olyan közmű építésre szól, ahol magánvállalkozások valamely állami hatóság alvállalkozójaként tevékenykednek majd.

10. cikk

Törzsfőnökök vagy más helyi hatóságok-

- (a) nem tevékenykedhetnek közvetítő ügynökként;
- (b) nem gyakorolhatnak nyomást munkára jelentkezőkre; és nem
- (b) nem fogadhatnak el semmilyen forrásból semmilyen javadalmazást vagy más különleges ajándékot a közvetítéshez nyújtott segítségükért.

11. cikk

Sem magánszemély, sem bármely szövetség nem folytathat professzionális munkaerő-közvetítést, hacsak az ilyen személy vagy szövetség nem kapott engedélyt az illetékes hatóságtól, vagy ha egy állami hivatal, illetve egy vagy több konkrét munkaadó vagy szervezet céljaira végez közvetítést.

12. cikk

Munkaadók, munkaadók ügynökei, munkaadói szervezetek, munkaadók által pénzügyileg támogatott szervezetek, illetve munkaadói szervezetek és munkaadók által pénzügyileg támogatott szervezetek ügynökei csak akkor folytathatnak közvetítést, ha azt az illetékes hatóság engedélyezi.

13. cikk

1. Mielőtt bármely közvetítési engedélyt kiadna, az illetékes hatóság-

- (a) győződjön meg arról, hogy, ha a kérelmező magánszemély, egészséges, csakugyan létező személy;
- (b) követelje meg az engedélyt kérelmező személytől, hacsak a kérelmező nem egy munkaadói vagy munkaadók által pénzügyileg támogatott szervezet, hogy nyújtson pénzügyi vagy más garanciát arra, hogy majdani engedéllyel bíró vállalkozóként megfelelő viselkedést tanúsít;
- (c) követeljen meg engedélyt a kérelmezőtől, illetve, ha az egy munkaadó, kérjen pénzügyi vagy egyéb biztosítékot a megszolgált bérek fizetésére; és
- (d) győződjön meg arról, hogy a felvett munkavállalók egészsége és jóléte érdekében megfelelő intézkedések történtek.

2. Az engedélyek birtokosai vezessenek az illetékes hatóság által előírt formátumú nyilvántartást, amely alapján minden közvetítő iroda szabályossága ellenőrizhető, illetve minden felvett munkavállaló azonosítható.

3. Az az engedéllyel bíró személy, aki egy másik engedéllyel bíró személy ügynöke, dolgozzon, hacsak lehetséges, rögzített fizetésért, illetve, ha a felvett munkavállalók száma alapján számolt javadalmazásban részesül, az ilyen javadalmazás ne haladja meg az illetékes hatóság által meghatározott határt.

4. Az engedélyek érvényességét az illetékes hatóság korlátozza előírt időtartamra, mely időtartam nem haladhatja meg az egy évet.

5. Az engedélyek megújítása függjön attól, milyen mértékben tartotta be az engedély birtokosa azon feltételeket, melyek mellett az engedélyt átvette.

6. Az illetékes hatóság jogosult-

- (a) bármely engedélyt birtokosától megvonni, ha az olyan szabálysértésben volt vétkes, mely közvetítő iroda vezetésére alkalmatlanná teszi; és
- (b) felfüggeszteni bármely engedélyt az engedély birtokosának viselkedését vizsgáló bármely eljárás eredményének megismeréséig.

14. cikk

1. Senki sem nyújthat segítséget az engedély birtokosának beosztott személynek a tényleges közvetítői tevékenységben, hacsak nem hagyta jóvá állami tisztségviselő, és az engedély birtokosa nem adott neki erre engedélyt.

2. Az ilyen kisegítők megfelelő viselkedéséért az engedély birtokosa felelős.

15. cikk

1. Ahol a körülmények fényében egy ilyen intézkedés elfogadása szükségesnek vagy kívánatosnak bizonyul, az illetékes hatóság felmentheti az engedélyeztetés kötelezettsége alól azon közvetítőket, akik-

- (a) azon vállalkozás alkalmazottai, mely vállalkozás számára további munkavállalók felvételét tervezik;
- (b) hivatalos írásos megbízást kaptak a munkaadótól arra, hogy további munkavállalókat vegyenek fel; és
- (c) nem részesülnek semmilyen javadalmazásban vagy egyéb előnyben közvetítői tevékenységükért.

2. A vállalkozás által foglalkoztatott közvetítők ne legyenek anyagilag érdekeltek a felvettek bérében.

3. A vállalkozás által foglalkoztatott közvetítők csak egy, az illetékes hatóság által előírt területen belül közvetíthetnek munkavállalókat.

4. A vállalkozás által foglalkoztatott közvetítők tevékenységét az illetékes hatóság által meghatározott módon kell felügyelni.

16. cikk

1. A kiközvetített munkavállalókat egy állami tisztviselő elé kell vinni, akinek meg kell győződnie arról, hogy betartották a kiközvetítésre vonatkozó törvényeket és rendelkezéseket, és ezen belül arról, hogy a munkavállalókat nem vetették alá jogosulatlan nyomásnak illetve nem hamis tényállítás vagy tévedés következtében kiközvetítették ki őket.

2. A kiközvetített munkavállalókat a kiközvetítés helyéhez minél közelebb eső helyen kell ilyen tisztviselő elé állítani, vagy olyan munkavállalók esetében, akiket egy területen közvetítenek ki egy másik közigazgatás alá tartozó területen való munkavállalásra, legkésőbb a kiközvetítés területéről való távozást megelőzően.

17. cikk

Ha a körülmények kivitelezhetővé és szükségessé teszik egy ilyen rendelkezés elfogadását, az illetékes hatóságnak meg kell követelnie, hogy minden olyan kiközvetített munkavállalónak, akit nem a kiközvetítés helyén vagy annak közelében alkalmaznak, adjanak olyan írásos dokumentumot mint amilyen az emlékeztető tájékoztató, munkakönyv vagy ideiglenes szerződés, amely tartalmazza a hatóság által előírt adatokat, így például a munkavállalók személyazonosságára vonatkozó adatokat, a reménybeli munkavállalási feltételeket, és bármely, a munkavállalók bérére fizetett előlegeket.

18. cikk

1. Minden egyes kiközvetített munkavállalót orvosi vizsgálatnak kell alávetni.

2. Ha a munkavállalót a kiközvetítés helyétől távolabbi munkavállalás céljából közvetítik ki, vagy az egyik területen közvetítenek ki egy másik közigazgatás alá tartozó területen való munkavállalásra, az orvosi vizsgálatra a kiközvetítés helyéhez minél közelebb kell sort keríteni, vagy olyan munkavállalók esetében, akiket az egyik területen közvetítenek ki egy másik közigazgatás alá tartozó területen való munkavégzésre, legkésőbb a kiközvetítési területről való távozást megelőzően.

3. Az illetékes hatóság felhatalmazhatja azokat az állami tisztviselőket, akik elé a munkavállalókat a 16. cikk értelmében elviszik, hogy engedélyezhessék a távozást, az orvosi vizsgálatot megelőzően olyan munkavállalók esetében, akikre vonatkozóan meggyőződtek arról, hogy-

- (a) lehetetlen volt és a megjelenés időpontjában is lehetetlen elvégezni az orvosi vizsgálatot a kiközvetítési hely közelében vagy a távozás helyén;
- (b) a munkavállaló alkalmas az utazásra és a kilátásba helyezett munkavállalásra; és
- (c) a munkavállalót orvosi vizsgálatnak vetik alá a munkavállalás helyére való megérkezésekor vagy a lehető leghamarabb azt követően.

4. Az illetékes hatóság - különösen, ha a kiközvetített munkavállaló útja olyan időtartamú, és olyan körülmények között zajlik, hogy a munkavállaló egészségére ez feltehetően kihathat - megkövetelheti, hogy a kiközvetített munkavállalókat távozás előtt és a munkavállalás helyére való megérkezés után egyaránt megvizsgálják.

5. Az illetékes hatóságnak kell biztosítania, hogy megtörténjen minden szükséges lépés a kiközvetített munkavállalók éghajlati és egyéb alkalmazkodása, valamint betegségek elleni beoltása érdekében.

19. cikk

1. Hacsak lehetséges, a közvetítőnek vagy munkaadónak kell szállítási lehetőséget biztosítania a munkavállalás helyére a kiközvetített munkavállalók számára.

2. Az illetékes hatóság tegyen meg minden szükséges intézkedést az alábbiak biztosítására:

- (a) a munkavállalók szállítására használt járművek vagy vízi járművek megfelelnek az ilyen szállítás céljainak, egészségügyi szempontból megfelelő állapotban vannak, és a befogadóképességüknek megfelelő számú utast szállítják;
- (b) ha az utazást meg kell szakítani az éjszaka idejére, megfelelő szállás áll a munkavállalók rendelkezésére; és
- (c) hosszú utazások esetén minden szükséges intézkedés megtörténik orvosi segítségnyújtás és a munkavállalók biztonsága érdekében.

3. Ha a felvett munkavállalóknak gyalog kell hosszabb utat megtenniük a foglalkoztatás helyére, az illetékes hatóság tegyen meg minden szükséges intézkedést annak biztosítására, hogy

- (a) a nappali utazás hossza nem károsítja a munkavállalók egészségét és nem haladja meg azok erejét; és
- (b) ahol a munkaerő mozgása ezt szükségessé teszi, pihenő táborok vagy pihenő házak álljanak rendelkezésre megfelelő pontokon a fő utakon, melyeket higiéniai szempontból megfelelő állapotban tartanak, és orvosi segítségnyújtás céljára is rendelkeznek a szükséges lehetőségekkel.

4. Ha a felvett dolgozóknak hosszú utat kell megtenniük csoportban a foglalkoztatás helyére, az utazás felelős személy irányítása alatt történjen.

20. cikk

1. A kiközvetített munkavállalók útjának a költségeit a munkavállalás helyére, beleértve az út során biztosított védelmük összes költségét a közvetítőnek vagy a munkaadónak kell viselnie.

2. A közvetítőnek vagy a munkaadónak kell biztosítani mindent, ami a kiközvetített munkavállalók jóléte érdekében szükséges a munkavállalás helyére utazásuk során, és ezen belül a helyi körülmények által megkövetelt mértékben gondoskodniuk kell megfelelő és alkalmas ételmiszer-, ivóvíz-, fűtőanyag- és főzőalkalmatosság-, ruha- és takaróellátásról.

3. A jelen cikk olyan mértékben vonatkozik a közvetítők által felvett munkavállalókra, amilyen mértékben az illetékes hatóság e cikk rendelkezéseinek alkalmazását lehetségesnek tartja.

21. cikk

Bármely felvett munkavállaló, aki(t)-

- (a) a foglalkoztatás helyszínére való utazás közben betegség vagy baleset következtében munkaképtelenné válik;
- (b) az orvosi vizsgálat során foglalkoztatásra alkalmatlannak bizonyul;
- (c) felvétele után rajta kívül álló okból mégsem foglalkoztatnak; vagy
- (d) az illetékes hatóság megállapítása szerint hamis tényállítás vagy tévedés folytán vettek fel;

a munkaadó vagy a közvetítő költségén haza kell küldeni.

22. cikk

Az illetékes hatóság korlátozza a bérelőlegként a felvett munkavállalóknak fizethető összeget, és szabályozhatja azon feltételeket is, melyek mellett ilyen előlegek fizethetők.

23. cikk

Ha a kiközvetített munkavállaló családjának engedélyezik, hogy elkísérje a munkavállalót a munkavállalás helyére, az illetékes hatóságnak meg kell tennie minden szükséges intézkedést e személyek egészsége és jóléte megőrzésére az út során, és ezen belül-

- (a) a jelen Egyezmény 19. és 20. cikkei ilyen családokra vonatkoznak;
- (b) ha a munkavállalót a 21. cikk értelmében repatriálják, a családját is repatriálni kell; és
- (c) ha a munkavállaló a munkavállalás helyére utazás során meghal, a családját repatriálni kell.

24. cikk

1. Mielőtt megengedné egy adott közigazgatású területen egy másik közigazgatás alatt álló területen való foglalkoztatás céljával történő közvetítést, az adott terület illetékes hatósága győződjön meg arról, hogy a felvett munkavállalók biztonsága érdekében minden szükséges intézkedés megtörtént a jelen Egyezmény szerint arra az esetre, ha a munkavállalók illetékességi területén kívülre utaztak.

2. Ahol munkavállalókat egy adott közigazgatású területen egy másik közigazgatás alatt álló területen való foglalkoztatás céljával közvetítenek, és a közvetítés körülményeit és mértékét tapasztalva az adott terület illetékes hatósága számára ezen intézkedés szükségesnek tűnik, úgy ezen hatóságok hozzanak létre megállapodásokat, melyek meghatározzák ezen közvetítés mértékét, és rendeljék el az egyes közvetítési tevékenységek közötti együttműködést, és gyakoroljanak felügyeletet a közvetítés és a foglalkoztatás feltételeinek kialakítása fölött.

3. A munkavállalók egy adott közigazgatású területen egy másik közigazgatás alatt álló területen való foglalkoztatás céljával történő közvetítését csak a közvetítés területén illetékes hatóság engedélyével szabad végezni. Az említett hatóság a maga által kiadott engedéllyel egyenértékűnek fogadhatja el a foglalkoztatás helye szerint illetékes hatóság által kibocsátott engedélyt.

4. Ahol munkavállalókat egy másik közigazgatás alatt álló területen való foglalkoztatás céljával közvetítenek, és a közvetítés körülményeit és mértékét tapasztalva a közvetítés területének illetékes hatósága számára ezen intézkedés szükségesnek tűnik, úgy ezen hatóság rendelkezzen úgy, hogy az ilyen közvetítés csak az általa jóváhagyott szervezetek által folytatható.

25. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányának 35. cikkében említett területek tekintetében a Szervezet minden tagállama, mely ratifikálja a jelen Egyezményt, ratifikálásához mellékeljen egy nyilatkozatot, vagy a ratifikálás után a lehető leggyorsabban juttasson el a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójához egy nyilatkozatot, melyben kijelenti-

- (a) mely területek tekintetében vállalja, hogy a jelen Egyezményt módosítások nélkül alkalmazza;
- (b) mely területek tekintetében vállalja, hogy a jelen Egyezmény rendelkezéseit módosításokkal alkalmazza, megadva az említett módosításokat;
- (c) mely területek tekintetében nem alkalmazhatók a jelen Egyezmény rendelkezései, ilyen esetben adja meg azt is, milyen okból nem alkalmazhatók;
- (d) mely területek tekintetében tartja fenn döntési jogát.

2. A jelen cikk 1. bekezdésének (a) és (b) pontjaiban tett vállalások a ratifikáció szerves részének tekintendők, és hatályuk azonos a ratifikációéval.

3. Bármely tagállam egy későbbi nyilatkozattal egészében vagy részben semmisnek nyilváníthatja az eredeti nyilatkozatban a jelen cikk 1. bekezdésének (b), (c) vagy (d) albekezdései alapján megfogalmazott fenntartásait.

26. cikk

A jelen Egyezmény hivatalos ratifikációit a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával kell közölni nyilvántartásba vétel céljából.

27. cikk

1. A jelen Egyezmény a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tagállamai közül csak azokra nézve kötelező, amelyeknek ratifikációit a főigazgató nyilvántartásba vette.

2. A jelen Egyezmény tizenkét hónappal azon nap után lép hatályba, amelyen a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet két tagállamának ratifikációját a főigazgató nyilvántartásba vette.

3. A továbbiakban a jelen Egyezmény minden további tagállamra nézve tizenkét hónappal azon nap után lép hatályba, melyen ratifikációit nyilvántartásba vették.

28. cikk

Amint a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet két tagállamának ratifikációját nyilvántartásba vette, a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója a Szervezet valamennyi tagállamát köteles erről értesíteni. Köteles a tagállamokat azon ratifikációkról is értesíteni, melyekről később, a Szervezet más tagjaitól szerez tudomást.

29. cikk

1. A jelen Egyezményt ratifikáló tagállam a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójához egy nyilvántartásba vétel céljából eljuttatott nyilatkozat útján mondhatja fel az Egyezményt első hatályba lépésének időpontjától számított tíz év elteltével. Az ilyen felmondás egy évvel azután válik hatályossá, hogy a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal azt nyilvántartásba vette.

2. Arra a tagállamra, amely a jelen Egyezményt ratifikálta, és amely az előző bekezdésben említett tíz éves időszak lejártá után egy éven belül nem él a jelen cikkben biztosított felmondási jogával, a kötelezettség újabb tíz éves időszakra érvényben marad. Ezt követően minden tíz év elteltével mondhatja fel a jelen Egyezményt a jelen cikkben előírt feltételek szerint.

30. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa a jelen Egyezmény hatályba lépését követően minden tíz éves időszak elteltével jelentést terjeszt az Általános Konferencia elé a jelen Egyezmény helyzetéről, és megvizsgálja, kívánatos-e a Konferencia napirendjére tűzni az Egyezmény részleges vagy teljes módosításának kérdését.

31. cikk

1. Ha a Konferencia a jelen Egyezményt részben vagy egészében módosító új Egyezményt fogad el, úgy, hacsak az új Egyezmény máshogy nem rendelkezik,

- (a) az új módosító Egyezmény valamely tagállam által történő ratifikálása, tekintet nélkül a fenti 29. cikk rendelkezéseire, *ipso jure* magában foglalja a jelen Egyezmény azonnali felmondását, amennyiben és amikor az új módosító Egyezmény hatályba lép;
- (b) az új Egyezmény hatálybalépésének napjától lezárul a jelen Egyezmény ratifikálásának lehetősége a tagállamok előtt.

2. A jelen Egyezmény jelenlegi formájában és tartalmával mindenképpen érvényben marad mindazon tagállamokra nézve, amelyek a jelen Egyezményt ratifikálták, de a módosító Egyezményt nem.

32. cikk

A jelen Egyezmény francia és angol szövegváltozatai egyaránt hitelesek.